

Οι ειρηνοποιοί (Δημήτριος Παναγόπουλος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 24, 2019

«Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται» (Ματθ. 5:9)

Ο εργαζόμενος την αρετή της ειρήνης προς τον Θεό, τον πλησίον του και τον εαυτό του ονομάζεται ειρηνοποιός και μακαρίζεται από τον Θεό. Πρώτος Ειρηνοποιός είναι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός και Λόγος του Θεού, διά του οποίου επέρχεται συνδιαλλαγή και συμφιλίωση μεταξύ ανθρώπων και Θεού. Το πρώτο και κύριο έργο του Χριστού στη γη ήταν να επιφέρει ειρήνη μεταξύ Θεού και ανθρώπων, οι οποίοι λόγω της αμαρτίας διέκειντο εχθρικά προς τον Θεό. Έφερε δε αυτήν διά της θυσίας Του επί του Σταυρού.

Και αν πρώτος Ειρηνοποιός υπήρξε ο Ιησούς Χριστός, αντίθετα πρώτος σκανδαλοποιός υπήρξε ο Διάβολος, διότι απέναντι μεν του Θεού είναι αποστάτης, απέναντι δε των Αγγέλων και των ανθρώπων είναι σκανδαλοποιός: απέσπασε και διαχώρισε από την υποταγή του Θεού το αγγελικό τάγμα, ενώ με το ψεύδος απάτησε τους πρωτοπλάστους και τους χώρισε από τον Θεό. Αλλά και εξακολουθεί να είναι τέτοιος φέρνοντας σύγκρουση και διαμάχη μεταξύ των ανθρώπων· γνωρίζει δηλαδή ότι αν ο άνθρωπος έχει με τον Θεό φιλία είναι μακάριος και προσπαθεί, με το ψεύδος και άλλα πονηρά μέσα, να τον αποπλανήσει γκρεμίζοντάς τον στην αμαρτία, για να παροργίσει τον Θεό εναντίον του. Ο θείος Χρυσόστομος λέει: «Όπου διαμάχη και φιλονικία, εκεί ακαταστασία και κάθε κακό, εκεί ο Διάβολος».

*

Λέγεται ότι κάποιος νέος θέλησε να μονάσει κοντά στο κελλί ενός γέροντα και του υποτακτικού του. Οι ευρισκόμενοι γύρω μοναχοί προθυμοποιήθηκαν να τον φροντίσουν στις ανάγκες του με τρόφιμα κτλ. Ο γέροντας, όταν είδε την περιποίηση, ζήτησε αγανακτώντας ότι σε αυτόν ουδέποτε έδειξε κανείς τέτοιο ενδιαφέρον, και έστειλε τον υποτακτικό του να του πει να εγκαταλείψει το κελλί διότι του χρειαζόταν (ήταν ιδιοκτησία του γέροντα). Ο υποτακτικός του λυπήθηκε να πει σε αυτόν τέτοιο σκληρό λόγο, και δικαιολόγησε την εκεί παρουσία του ότι ο γέροντάς του τον έστειλε να μάθει για την υγεία του (διότι τον καιρό εκείνο ήταν άρρωστος). Όταν επέστρεψε αυτός, σε ερώτηση του γέροντά του, απάντησε ότι διαβίβασε την παραγγελία του.

Ο γέροντας, όταν σε λίγες μέρες πληροφορήθηκε ότι ο νέος εκείνος ήταν ακόμη εκεί, έστειλε και πάλι τον υποτακτικό του με την εντολή, με αυστηρότερο ύφος να του

υπενθυμίσει ότι έπρεπε ήδη να είχε εγκαταλείψει το κελλί. Και πάλι ο υποτακτικός δεν θέλησε να τον λυπήσει, και αντί για σκληρότητα έδειξε σε αυτόν ενδιαφέρον και αγάπη, ρωτώντας εκ μέρους του γέροντά του για την υγεία του. Εκείνος απάντησε ότι δι' ευχών του πάει σε ανάρρωση.

Όταν και πάλι ο γέροντας στη λειτουργία της Κυριακής πληροφορήθηκε ότι αυτός είναι ακόμη εκεί, αυτή τη φορά θέλησε να πάει ο ίδιος προς αυτόν ώστε ευθύς να τον εξαναγκάσει να εγκαταλείψει τον τόπο εκείνο. Ο υποτακτικός του γέροντα πληροφορήθηκε την απόφασή του και έτρεξε πρώτος και φθάνοντας εκεί λέει στον νέο: «Ο γέροντάς μου δεν σε είδε σήμερα στην ακολουθία και ανησύχησε και έρχεται ο ίδιος να πληροφορηθεί για την υγεία σου». Αυτός τότε συγκινημένος σηκώθηκε από το κρεβάτι του για να προϋπαντήσει τον αγαθό γέροντα, και πέφτοντας στα πόδια του είπε: «Είμαι ανάξιος, γέροντα, να έλθεις προς εμένα, εγώ έπρεπε να έλθω σε σένα, για να σε ευχαριστήσω για όσα καλά μου έκανες».

Ο γέροντας απόρησε για τη συμπεριφορά του, και αφού τον καθησύχασε, επέστρεψε στο κελλί του. Εκεί κάλεσε τον υποτακτικό του και τον ρώτησε απορώντας, πώς σε τόσο λίγο χρόνο έφθασε αυτός σε τόση τελειότητα· και θέλοντας να βεβαιωθεί, τον ρώτησε αν είχε μεταβιβάσει επακριβώς ό,τι αυτός του είπε. Αυτός με φόβο και με τον πρέποντα σεβασμό του εξομολογήθηκε την αλήθεια. Δάκρυσε τότε ο γέροντας και του είπε: «Παιδί μου, από αυτή τη στιγμή εσύ είσαι ο γέροντάς μου και εγώ ο υποτακτικός σου».

*

Ο Ιησούς Χριστός «είναι της Ειρήνης Θεός (λέει ο θείος Χρυσόστομος), αν όμως οι μαθητές Του μάχονται, δεν μπορούν να είναι μαθητές ειρηνικού Θεού»· και επίσης: «όπως ακριβώς η φιλονεικία διασπά, έτσι η συμφωνία συνδέει».

Ας αγαπήσουμε την αρετή της ειρήνης αγωνιζόμενοι πρώτα εναντίον του εαυτού μας, ώστε ειρηνεύοντας με τον εσωτερικό μας κόσμο να μπορέσουμε να διατηρήσουμε και ειρήνη με τον πλησίον, και με την καθαρή συνείδηση να εξασφαλίσουμε την ειρήνη με τον Θεό, με τη μετάνοια και εξομολόγηση, με την αγάπη, τη συγχωρητικότητα και την ανοχή προς τον πλησίον. Μεγάλη αρετή η ειρηνευση, και χαρά σ' εκείνους που την επιδιώκουν.

Από εμάς εξαρτάται η ειρήνη, από εμάς και η εχθρότητα. «Εάν φυσήσης σπινθήρα (λέει ο σοφός Σειράχ) εκκαήσεται, και εάν πτύσης επ' αυτόν, σβεσθήσεται, αμφοτέρα εκ του στόματός σου εκπορεύεται» (28:12). Και πόσες φορές, αντί να ανοίξουμε το στόμα μας και να πούμε λόγια αγαθά και ειρηνευτικά, το ανοίγουμε και ξεστομίζουμε λόγια πυρφόρα και εμπρηστικά; Φοβερό λόγο θα δώσουν οι εμπρηστές

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

της αγάπης και της ειρήνης, όπως και μεγάλη ευλογία θα δοθεί στους ειρηνοποιούς.

(Από το βιβλίο: "Ο αείμνηστος καλός εργάτης του Ευαγγελίου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ μέσα από τα γραπτά του." Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)